

JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VEBNICKÝ ROMÁN.

Ukázalo se ovšem brzy, že v tom nebylo nic, pranie. Kterýs mládeneč z pořádného gruntu zadíval se do Frantiny tak, že měl úmysl udělat z ní selku. Ale z opatrnosti dojel si dříve do Prahy vyptat se po Frantině minulosti a pak se s tím ještě doma v hospodě chlubil. A Frantina, ač byla mu před tím dost nakloněna, když se o tomhle dozvěděla, odvěkla mu na dobro. Mělť tak trochu rozumu z knih a proto hochu řekl: „Kdybyste měl ke mně opravdovou lásku a vážnost, musil byste mi věřit a nechtěl se po mně vyptávat, nebo byste to aspoň celé obei nevytruboval. Manželství vyžaduje důvěru a ta je možná jen při obapolné úctě —“

Tak nějak to Frantina řekla, klidně, bez rozpaků, bez eupovávání zástěrky, dívající se při tom do očí hochu, jenž stál před ní jako opášený a odešel pak přesvědčen, že je-li Frantina opravdu hodná, o čemž tedy nebylo pochyby, že to nemá jaksi v hlavě v pořádku.

Po roce, po dvou přišli i jiní ženíši, čemuž nebylo divu. Obracelť Frantina v neděli, když šla do kostela, na sebe opravdu všeobecnou pozornost. Pobýtem na vsi zřetelně její tváře a poloselský, poloměstský kroj znamenitě jí slušel. Ale pokaždé se do toho vložila — ženichova papimáma nebo pantáta. Bylo z toho vždy trochu křivku ve statku žadostivého hochá, ještě více řečí po vsi. Když pak se Frantina dostala, že u Bártů nebo u Blažejů se vyjádřili, že syn potřebuje hospodyně a ne všeelijakou šidku, že musí přivésti hodné děvče, jehož celý život je jako na dlani a ne osobu, která byla skoro deset let bůhví kde a s kým ve světě, že musí přinést do statku slušnou pomoc a ne několik spodniček a klobouků, udělala vždy tím řečem sama rázně konec nějakým ostrým vzkazem, který jí ovšem u sedláků přízně nezískal.

Také časem přicházeli kromě heřounských i drážďanští ženíši, ale s těmi byla rázná Frantina teprve rychle hotova. Míjel tak rok za rokem, Frantině šlo jí na dvacátý pátý rok, nikdo o ni nic zlého nevěděl jen dobré, jako že o otee pečlivě se stará a pěkně peníze prací na zámek si vyšije — paní-mámy a pantátové poznali, že je jejich synům nebrozí nebezpečí, a tak mladá samostatná dívka konečně přemohla obecnou nechuť a nedůvěru a domohla se jakého si zcela výjimečného respektu v obci. Nemálo k tomu přispělo, ač i trochu řevnivosti vyvolávalo, že družila se s paní učitelovnou, jež o ní říkávala, že je jejího vzdělání na ves škoda. Časem i hoši uvyklí myšleně, že Frantina pro ně není ani na den, ani na celý život, a nechali jí s pokojem.

O pohledu starého pastuchy, jenž náhle dokonil životní svou pouť, povšiml si pan otec osířelého děvčete a za několik dnů na to vybral se ze Dvorcek do Počernie na námly.

„Jdu k tobě, Frantino,“ řekl po krátkém uvítání, „s návrhem i s prosbou. Nejdříve ti prosbu.“

„Vy ke mně, pane otee?“ podivilo se děvče.

„Ano, chceš tě prosit, kdybychom se nedohodili a kdyby návrh můj nepřijala, aby to zůstalo mezi námi a aby z toho nevzešly žádné řeči.“

„Vy mne neznáte, pantáto a proto —“

„Znám, Frantino, znám! Víím, že nejsi jako jiné a jen proto jsem přišel sám a zrovna dvěma. Má tady jako tvoje slovo a mohu mluvit. — Bude mi brzy padesát,“ pokračoval, odkáslav si trochu rozpačitě. „S nebožkou jsem byl šťasten a dobře jsme se snášeli po celý život. Však jsme na vsi a jistě i ty o tom víš. Kdybych nemusil, věru bych se neženil. Ale když člověk sestárne — a to i na mne čeká, — měl bych rád kolem sebe někoho, kdo by byl tak celý svůj a před kým nebylo by třeba jarmarý a srdce na petlici dávat. Také mne pan Báh požehnal vezdejšími statky, ale jednoho syna mi vzal, když druhého jsem mu dal, a tak bych nerad viděl, aby po mé smrti ten grunt, co na něm Dvorceci po několik pokolení seděli, osířel. Chceš-li býti mou ženou — podej mi ruku a budeme jistě oba spokojeni!“

Pan otec si zhloubí oddechl, když s celou toulou orací, kterou si doma několik dnů v hlavě sumíroval, byl hotov. Dychtivě pohlízel na Frantinu, čekaje, kdy se dá podle starého, dobrého zvyku do smíchu nebo do pláče a uteče mu — poněvadž komory v pasťouše nebylo — ven na dvoreček. Leč Frantina se nerozesmála, nerozplakala, a za to však nejprve do temna zrudla a pak náhle zas zbledla, že by se byl krve nedořebral. Pan otec se toho zalekl a neviděl v tom příznivé znamení.

„Ty mi neodpovídáš, Frantino, tak odpusť,“ řekl stíněně. „Vím, že jsi již onačejší ženichy odbyla, víím také proč, a jen jsem si tě proto vážil, i myslil jsem, že u mne bys našla, čeho si žádáš. Pěkně to říci nedovedu, ale věř mi, myslím to dobře!“

Frantina byla se zatím vzpamatovala a nabyla potřebné rozvahy. Pohlédla mlynářovi do očí tak poetivě a radostně, až mu srdce poskočilo, když mu podala ruku. „Pane otee,“ zahovořila klidně, ale vřelým a přece jaksi rozehvěným hlasem. „Vím, že jste si tu vše dobře rozmyslil, a nebudu vás z toho zrážeti. Nechtěla-li jsem se posud vdát, bylo to proto, že jsem nikoho neměla ráda, abych se chtěla na celý život vzít, když při tom bylo mnoho protiventví k očekávání. Nemám než své ruce a poetivě jméno. Kdybych byla sedla někde do statku, oírali by se o mne a bez ruzie by nebylo. Vy jste svým páncem, co usoudíte, bude dobré, a nikdo nemůže se mezi nás stavět. Staň se vaší ženou a přiznám se, abyste toho nikdy nelitoval!“

Mlynář vřele potiskl její ruce a radostí jen zadržel. Ale že byl muž opravdu rozsařný a svědomitý, pustil jí zase a pokračoval: „Děkuji ti, milá Frantino, za ta dobrá slova. Ale tak rychlého rozhodnutí nežádám: vždyť je to vše, která vyžaduje úvahy. Já uvažoval, teď uvaž i ty, než se na celý život uvážeš. Já jsem přece jenom muž v pokročilém věku a ty mladá, dvačtiletá osoba —“

„Dvačtěst, pane otee —“ řekla veselé a hovorně.

„No tak, dvačtěst, — dobrá šestadvacet,“ zažertoval i mlynář.

„A zaplať pánbůh za každý teu rok, který nás sblízuje! Ale je to přece jen velký rozdíl. Však víš, že mám syna o něco staršího —“

Při této narážce Frantině přelétla přes obličej jakási chmúra,

již si však mlynář nepovšiml a pokračoval:

„Za deset, řekněme za patnáct let budu já už starem a ty posud mladá žena, plná života — — Víím, že jsi hodné děvče, však proto mám k tobě důvěru i srdce, ale —“

Mlynář se v rozpacích odmlčel. „Vím, co chcete říci, pantáto! Bojíte se, abych někdy nelitovala?“

„To je to,“ vyjel radostně mlynář, potěšen, že se Frantina staví, jakoby otáče ani nerozuměla a možnost toho, nač on myslil, ani nepřipouštěla. „Myslím si, doveďeš-li mne mít také trochu ráda, protože bez lásky, no však víš — Frajer už ovšem nejsem —“

„Však jsem posud málo lásky poznala,“ vpadla mu Frantina do řeči, „a čeho se mi dostane, ráda oplatím!“

„A dá-li nám pánbůh děti, jako že myslím —“ Frantina se zapálila a sklopila oči.

„Komu dá pánbůh úřad, dá i rozum,“ řekla žertem. „Však my budeme vědět, jak s nimi!“

„A tak si tedy pláceme!“ rozradoval se mlynář a Frantina podala mu srdečné obě ruce.

„Báh nás slyší, Frantino! Jako jsi byla dobrou deerou, budeš i dobrou ženou, a já ti slibuji, jako jsem svou nebožku choval ve vsi, lásky a poetivosti, chci i tebe chovat. Vdovec rád slibuji druhé ženě, že ji budou na rukou nosit. Na to u nás nebudu času, ale paní budeš vedle mne a se mnou, a že znám tvůj rozum, půjde jednou po tvé, podruhé po mé hlavě, ale jistě vždycky se shodneme!“

„A ani se neptáte, co přinesu?“ řekla Frantina žertem vyčítavě. „Jiní se budou jistě ptát!“

„Já přišel jen pro tebe a jinému po tom nic není!“ zasmál se Dvorecký. „A teď vezmi šátek na hlavu a pojd' k panu faráři se mnou se optat, jak by to šlo co nejrychleji!“

Za několik neděl na to byla Frantina dvorečkou mlynářkou. Svátba byla blůná, jak se na takovou usedlost slušelo a scházel tu jen Vojtěch, čemuž však byl mlynář skoro rád, neboť se mu přece zdálo, že by ho synova přítomnost trochu tísnila.

Přes rok již Frantina hospodařila na dvorečkém mlýně a za ten rok ona ani o měsíce nestarala,

za to však pan otec o deset let omládl.

„Nikdy bych se byl nenadál, že se ještě mohu na světě takového štěstí dočkat,“ říkával ženě často.

Také Frantina byla spokojena a šťastna, eitic se váženou a neobmezenou paní v takovém domě a vidoue, že pan otec opravdu si jí hledí jako oka v hlavě. Dvorecký byl by ji snesl snad modré s nebe, strojil si jí, že mu to časem až vyčítala, ale při tom pamatoval i na sebe, jako nikdy před tím.

„Musím, musím, milá duše,“ říkával se směchem, „aby se ti lidé neschmáli, že máš starého dědka!“

A skutečně, když si ti dva v neděli vyšli nebo vyjeli do Počernie na velkou nebo do města za nějakým řízením, dívali se na ně lidé s potěšením, libujice si, jaký to statný párek ti dva. A kdo mlynáře dobře neznal, byl by věru ztěžka uvěřil, že má už syna knězem.

Pokračování.

Česká stromovka Jos. J. Šindeláře

ve Fort Atkinson, Iowa.

nabízí opět pro příští jaro velkou zá sobu zdravých stromků ku prodeji. Na 10,000 pěkných zdravých 2-3 jabloni 32 druhů, rozličné druby sliv, třešní, vinné révy, 9 druhů šlehlnatých stromků a jiné stromky a keře do oboru toho spadající. Pamatuje, že naše stromky jsou zdravé, otužilé a prohlášené státním inspektorem, a proto jestli objednáte stromky od nás, nemusíte se obávat, že dostanete nějakou nákazu do zahrady. Zde máme seznam a ceny s barvotiskem na požádání.

Z každé objednávky, kterou na základě této oznámky obdržíme, dáme jedno procento na český národní dobročinný účel, poněcháme to redakci 'Pokroku Západu' na rozdělení. Při každé objednávce musí se učiniti zmínka že oznámka byla čtena v tomto časopise. 25k2m

Adresujte všechny dopisy na:

JOS. J. ŠINDELÁŘ,
Box 304. Fort Atkinson, Ia.

DOMOVINÁŘI!

1,000,000 akurů v Tripp okrese na proslulé Rosebud bude v brzkou otevřeno k osazení; zašlete 50c na nejnovější a nejlepší mapu a úplnou informaci. Pozemky na prodej, půjčky se zprostředkují. 311f

RATHMAN & KELLER, GREGORY, S. DAK.

Tážeme se Vás,

zdali chcete koupit dobré a levné pozemky v
Nebrasece, Jižní Dakotě neb Texasu?

Levné pozemky můžete dosud koupit leckdes, ale dobré pozemky za průměrně levnou cenu — to již dnes nenaleznete všude. Máme dosud omezený výběr takových dobrých pozemků v Nebrasece a v Jižní Dakotě, ale nechtěli bychom vám ručit, že za šest měsíců nám bude možno tyto pozemky prodat za tuto samou cenu, za kterou je v budoucích 90 dnech budete moei od nás koupit. Pakli vám na tom tedy záleží tyto pozemky koupit levně,

MUSÍTE TAK UČINIT NYNÍ.

Budeme konat výlety na prohlídku těchto pozemků počínaje měsícem dubnem. Máme též pozemky na prodej v mnohých státech na severu i na jihu, a proto vám můžeme poetivě a svědomitě posloužit, jestli nám dopíšete, kde byste si chtěli pozemek zakoupit. Kdo by si přál zaměnit farmu za obehod neb městský majetek, nechť nám dopíše. Zprostředkujeme koupě i změny majetku kdekoli. Pište nám o podrobnosti a ochotně vám odpovíme. Pište česky neb anglicky.

THE INTERNATIONAL LAND & INVESTMENT CO.

548—49 Bee Building.

OMAHA, NEB.

Jediné pravým a výhodným místem k nakupování barev,
nástěnného papíru a koberečů jest

U. S. Mail Order House

Jediný to český zasílátecký závod v Americe.

Budete barviti svůj domov?

Pište nám, a my vám zašleme cenník, v němž naleznete vzorky asi osmdesáti míchaných barev hotových již k potřebě. Je v něm též návod, jak si máte při barvení počínati. **Bud'te svými vlastními barvíři a ušetříte peníze!** Ceny našich barev se nezměnily vzdor tomu, že trust zvýšil jejich cenu.

Barvy na domy — vnitř i zevně — prodáváme: gallon při objednávce 50. gallonů za 83c, při objednávce 30. gallonů za 85 centů, při objednávce 5. gallonů za 90 centů a při objednávce jednoho gallonu za 95 centů. Barvy na stáje, střechy a ploty při stejné velikých objednávkách jako jsou předešlé, prodáváme: gallon za 44, 48, 56 a 60 centů.

Dopravní výlohy jsou pranepatrné u porovnání toho, co ušetříte, koupíte-li barvy u nás.

Nástěnný papír.

Vzorky našeho papíru na stěny jsou nejnovější — vesměs na rok 1907 — kombinace barev na nich je nejkrásnější, jakost nejlepší a ceny tak nízké, jako nikde jinde. Pište si pro vzorky; pošleme vám je zdarma a vyplaceně.

V našem koberečovém oddělení jsme nepřekonatelní jak pokud se týče jakosti, tak i cen. Nízké naše ceny nejsou na újmu hodnotě zboží. V tomto ohledu odkazujeme vás na náš katalog jarního a letního zboží, kde naleznete skvostně provedené barvotisky ukávek našich voskových, koskových, bavlněných i vlněných karpětů a koberečů, portier a draperií. Nemáte-li katalogu toho, pište nám; pošleme vám jej zdarma a vyplaceně. Rovněž vám zašleme vzorky všeobecně toho zboží na požádání. Dopíše si pro ně ještě dnes!

U. S. MAIL ORDER HOUSE, Marshall Boul. & 21st St., CHICAGO, ILL.